

РЕШЕНИЕ

№ 1615

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Петя Попова

при участието на секретаря КРАСИМИРА Б. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20221100502214 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение от 15.12.2021г. по гр.д. № 24003 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, 76-ти състав е признато за установено на основание на чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 и чл. 124 от ГПК вр. с§ 1, ал.1 т.2 от ЗРВК вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД че М. А. А., ЕГН ***** с адрес: гр. София, ул. **** дължи на „Софийска вода” АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „****”, „****” № 1, сграда 2А заплащане на сумите, както следва: сумата от 4000лв., ведно със законната лихва от подаване на заявлението- 06.01.2021г., до изплащането й, представляващи стойност на потребени услуги „водоснабдяване” за периода от 03.06.2017г. до 17.09.2020г. ; сумата от 1325,37лв., представляваща обезщетение за забава на плащането на главницата за периода от 03.06.2017г. до 17.09.2020г. за които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 579/2021г. по описа на СРС, , като М. А. А., ЕГН ***** е осъден да заплати на „Софийска вода” АД, ЕИК **** на основание на чл. 78, ал.1 от ГПК сумата 127,25лв. съдебни разноски, като неоснователни са отхвърлени исквете за горницата над 4000лв. до предявен размер от 7421,71лв. и за периода

отф19.03.2012г. до 02.06.2017г. и за горницата над 1325,37лв. до предявен размер от 2458,95лв. и за периода от 19.04.2012г. до 02.06.2017г.

Срещу така постановеното решение е депозирана въззивна жалба вх. № 25004468/21.01.2022г. от **ответника** по исковете – **М. А. А.**, ЕГН *****

в частта, в която исковете са уважени. Изложил е съображения, че решението в тази част е неправилно, постановено при нарушение на съдопроизводствени правила и на материалния закон. Посочил е, че не било установено да е в договорни правоотношения с ищеца с предмет ВиК услуги. По делото не било установено да е собственик на имота. Приетото споразумение по делото за развод установявало, че собствеността върху имота била предоставена на съпругата. Този имот не бил деклариран от него като собствен поради одобреното от съда по бракоразводното дело споразумение. Това била причината и за промяната на постоянния му адрес. Получаването на призовка по делото на настоящия му адрес, съвпадащ с този на процесния имот не доказвало че постигнатото споразумение не било проявило ефект. Не било доказано и че е потребил ВиК услуги в количества и на стойност, за които са уважени исковете. Вещото лице не се запознало с протоколи за отчет , не било установено да не е предоставил достъп до отчет на водомерите. Неправилно бил определен и периода на погасените по давност задължения, както и количествата потребени ВиК услуги за периода. Задълженията били периодични, погасителната давност била 3 години, заявлението било от 06.01.2017г. и така погасени по давност били задълженията възникнали до 06.01.2018г. Претендирал е разноски.

Въззиваемият- ищец „Софийска вода” АД, ЕИК **** не е изразил становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх.№ 22009091/27.04.2021г. по регистъра на СРС на „**Софийска вода**” АД, ЕИК **** срещу **М. А. А.**, ЕГН ***** , с която е поискало от съда на основание на **чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 203 от Закона за водите вр. с § 1, ал.1 от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителни и канализационни услуги вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД**, да

признае за установено, че **М. А. А., ЕГН ******* дължи на „Софийска вода” АД, ЕИК **** **заплащане на сумите, както следва:** сумата от **7421,71лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението-06.01.2021г., до изплащането ѝ, представляващи стойност на потребени „ВиК услуги” за периода от 19.03.2012г. до 17.09.2020г. в имот представляващ **апартамент № 8** в гр. София, ул. ****; сумата от **2458,95лв.**, представляваща обезщетение за забава на плащането на главницата за периода от **19.04.2012г. до 17.09.2020г.** за които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 579/2021г. по описа на СРС, като му се присъдят съдебни разноски. Навело е твърдения, че с ответника били в договорни правоотношения за доставка на ВиК услуги в имота , облигационните правоотношения били уредени от Общите условия, Наредба № 4/2004г., ответникът имал качеството на потребител по смисъла на Наредба № 4/2004г., потребил ВиК услуги в имота за периода на стойност в размер на процесните суми, изпаднал в забава на плащането им, за което били издадени и фактури, забавата настъпвала 30 дни след дата на фактуриране.

Ответникът **М. А. А., ЕГН ******* в предоставения срок за отговор е оспорил исквете. Посочил е, че не е в договорни правоотношения с ищеца с предмет ВиК услуги за имота, ищецът не бил доставил количества ВиК услуги на стойност, за които са предявени исквете, задълженията възникнали преди 06.01.2018г. били погасени по давност. Не бил собственик или вещен ползвател на имота, не бил и наемател на същия. През по-голямата част от периода имотът бил необитаем, общите и индивидуалните водомери не били отчетени поне веднъж годишно с представител на ЕС, общият водомер не бил преминал през метрологична проверка, задълженията били погасени по давност. Представил е извлечение от съдебно решение от 16.09.2008г., сочейки с писмената защита, че със същото е утвърдено споразумение между него и съпругата му в процеса по прекратяване на брака им, с което имотът е предоставен на съпругата. Претендирал е разноски.

По делото е приложено заповедно дело № 579/2021г. по описа на Софийски районен съд, съгласно което по заявление вх. № 23000687/06.01.2021г. е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, с която е разпоредено **М. А. А., ЕГН ******* да заплати на „Софийска вода” АД, ЕИК **** сумите, както следва: сумата от **7421,71лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението- 06.01.2021г., до изплащането ѝ,

представляващи стойност на потребени услуги „водоснабдяване” за периода от 19.03.2012г. до 17.09.2020г. в имот представляващ апартамент № 8 в гр. София, ул. ****; сумата от **2458,95лв.**, представляваща обезщетение за забава на плащането на главницата за периода от **19.04.2012г. до 17.09.2020г.**, както и съдебни разноси от 247,61лв., за така издадената заповед длъжникът е уведомен на 19.03.2021г., на 24.03.2021г. е подал възражение с което е посочила, че не дължи сумите по заповедта, на 30.03.2021г. заявителят е уведомен за необходимостта да представи доказателства в едномесечен срок от съобщението, че е предявил иск за установяване на вземанията по заповедта и такива е представил на 27.04.2021г.

По делото СРС се е снабдил със справка от Агенция по Вписвания, съгласно която по партида на М. А. се води апартамент № 8 в гр. София, ул. ****, придобил го заедно с М.а Ж.-А.а по договор за покупко-продажба от 22.12.2000г. с продавач Г.Д..

Прието е неоспорено от страните извлечение от Решение от 16.09.2008г. по дело № 336/2008г. на СРС, 90-ти състав с отбелязване, че е влязло в сила на 16.09.2008г., с което бракът на М. А. и М.а Ж.-А.а, сключен на 17.04.1992г., е прекратен с развод, като е одобрено споразумение между съпрузите, съгласно което съпругата М.а Ж. е получила в дял и изключителна собственост апартамент № 8 в гр. София, ул. ****.

Прието е удостоверение от СО, съгласно което М. А. е с деклариран постоянен адрес в с. Панчарево, ул. „Ловджийска чешма” считано от 25.01.2011г. до 25.06.2020г., а след това е декларирал постоянен адрес на ул. ****а, ап. 8.

С прието по делото заключение по съдебно-техническата експертиза вещото лице е посочило, че за имота партида при ищеца се води на името на М. А., като след декември 2012г. обитатели се водят 3-ма, през 2010г. водомерите в имота са били с изтекла валидност на метрологична проверка, дадено е предписание за проверка, но няма данни същото да е направено, реални отчети на уредите не са правени след 2010г., начисления са на база, но не е спазен алгоритъм на Наредба № 4/2004г. за същото както и ОУ на ищеца. Общият водомер в имота бил монтиран през 2016г. и съответствал на изискванията за периода. Посочило е, че ако се спазят правилата за начисления „на база” то стойността на потребената в имота вода за периода е

общо 13 558,37лв., като за периода от 20.01.2015г. до 06.01.2018г. стойността била 4218,82лв. През целият процесен период начисленията били на база.

Представена е справка от ищеца за начислени суми по партида на ответника.

Призовките до М. А. са се върнали с отбелязване, че са получени от него на адреса в на процесния имот.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

Съдът приема, че постановеното решение **е валидно и в обжалваната част е допустимо.**

По правилността на решенията в обжалваната част :

Предявеният иск е с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 203 от Закона за водите (ЗВ) вр. с Закона за регулиране на водоснабдителни и канализационни услуги (ЗРВКУ), чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД-иск за установяване на съществуване на вземане за плащане на потребени ВиК услуги и обезщетение за забава , за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК.

При така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже, че за процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение по което ищецът се е задължил да предоставя на ответника доставка, отвеждане и пречистване на питейна вода, че е изпълнил задълженията си по договора и стойността на същото.

Съгласно разпоредбата на **чл. 198о от ЗВ** стопанисването, поддържането и експлоатацията на ВиК съоръженията и предоставяните на потребителите ВиК услуги се извършва по реда на Закона за водите, Закона за регулиране на водоснабдителни и канализационни услуги (**ЗРВКУ**).

Съгласно разпоредбата на **чл. 203 от ЗВ** потребителите дължат плащане на потребените от тях ВиК услуги.

Съгласно **чл. 1, ал.2 от ЗРВКУ** водоснабдителни и канализационни

услуги са по пречистване и доставка на вода за питейно-битови нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчни и дъждовни води от имотите на потребителите, както и дейности по изграждане, поддръжка и експлоатация на ВиК системи, като съгласно чл. 12 от ЗРВКУ цените за доставка, отвеждане, пречистване на водите и присъединяването на потребители към водоснабдителни и канализационни системи се регулират от КЕВР.

Съгласно **чл. 2 от ЗРВКУ** ВиК оператори са всички предприятия с предмет на дейност извършване на ВиК услуги.

Съгласно § 1, ал.1, т. 2 буква „а” и буква „б” от ДР на ЗРВКУ „потребител” е физическо лице или юридическо лице, което е собственик или ползвател на имоти, за които се предоставят ВиК услуги, както и такива на имоти в етажна собственост. В същият смисъл е и разпоредбата на **чл. 3 от Наредба № 4/14.09.2014г.** за условия, ред за присъединяване на потребители и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи (**Наредба № 4**), която уточнява, че ползвател е този който има вещното право на ползване или право на строеж.

Съгласно **чл. 8 от Наредба № 4** получаването на ВиК услуги се осъществява при публично известни Общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика на ВиК системите, които се публикуват в един централен и местен ежедневник и на интернет-страница на оператора, те влизат в сила 1 месец след публикуването им, но потребител има право в 30-дневен срок от влизането и в сила да предложи специални условия, които ще обвързват страните, ако оператор ги приеме, а при неприемането им – важат Общите условия.

Съгласно **чл. 11 от Наредба № 4** потребителят следва да монтира за своя сметка водомери в имота си и отговаря за проверка, поддръжка и ремонт на същите.

Съгласно разпоредбите на **чл. 30 и чл. 32 от Наредба № 4** изразходваното количество вода и ВиК услугите се определят по показания на водомерите, за отчитането на което се обявява дата от оператора поне три работни дни преди отчитането и за данни по показанията на водомерите потребителите полагат подпис в карнет. При неизправен водомер или при липса на водомер съгласно **чл. 39, ал. 5 вр. с чл. 34 от Наредба № 4** месечно потребление е по 6 куб.м. вода за топлофицирано жилище и по 5 куб.м. за

нетоплофицирано жилище за всеки обитател, които съгласно чл. 39, ал. 6 от Наредба № 4 се завишават с по 1 куб.м. на тримесечие за всеки обитател при сграда етажна собственост.

Съдът приема, че по делото **не** е установено ответникът да е потребител на ВиК услуги в имота за процесния период. Това обстоятелство е било в доказателствена тежест на ищеца, то не е признато от ответника, а е изрично оспорено от него, поради което и по несъмнен начин ищецът е следвало да го докаже по делото. Пълно и главно доказване на това обстоятелство не е проведено от ищеца. Записванията на ищеца не са от естество да обосноват извод, че между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение между страните за процесния период с предмет доставка на ВиК услуги. Тези записвания са за изгодни за ищеца обстоятелства, съставени са от него и не се ползват с материална доказателствена сила. Вещните права върху имота са тези, които определят качеството потребител и това ясно е посочено от законодателя с разпоредбите на § 1, ал.1, т. 2 буква „а” от ДР на ЗРВКУ и на чл. 3 от Наредба № 4. В случая представеното по делото извлечение от решение на СРС не е оспорено от страните, като същото обосновава извод, че правото на собственост върху имота и вещното му право на ползване през процесния период не са принадлежали на ответника. Споразуменията по чл. 99, ал. 3 и чл. 100 от СК /1985г., отм./, както и тези по чл. 49, ал. 4 и по чл. 51 от СК /в сила от 2009г./ имат договорен характер. Те отразяват постигнато между съпрузите съгласие за уреждане на свързаните с прекратяването на брака отношения, така както са посочени в тях, предметът на това споразумение обхваща и имуществените отношения между съпрузите за придобитите от тях по време на брака имущества. В частта относно имуществените отношения между съпрузите споразумението е насочено към доброволно уреждане на имуществените последици от развода с цел да се избегнат възможни бъдещи спорове по повод собствеността върху придобитото през време на брака имущество и отнасянето им за разрешаване по съдебен ред. Договорната свобода позволява съпрузите да уредят материално - правните последици от прекратяване на брака поради развод във връзка с придобитите в режим на съпружеска имуществена общност вещи и права върху вещи. Законът им позволява със споразумението да уговорят нещо различно от следващото се по закон съотношение на квотите в съсобствеността, която разводът трансформира от бездялова в обикновена.

Със споразумението съпрузите могат да уговорят прекратяване на съсобствеността върху всички или върху някои имущества, като ги разпределят помежду си. С него съпрузите могат и да запазят съсобствеността върху имотите като се съобразят или се отклонят от правилото за равенство на дяловете, отчитайки личния принос на всеки от тях, вложените лични средства в придобиването им, както и други обстоятелства. В хипотези, в които споразумението съдържа взаимни отстъпки, то е с характер на договор за спогодба по смисъла на [чл. 365 ЗЗД](#) и **поражда вещно-прехвърлително действие от момента на влизане в сила на решението за развод (т. 8 от ППлВС № 5/15.03.1978 г.)**. Възможно е обемът на правата на съпрузите да е определен и съобразно действителното правно положение. Тогава споразумението е с характер на установителен договор. Споразумението се утвърждава от съда с решението за прекратяване на брака, като трябва да бъде възпроизведено в това решение. Това утвърждаване на споразумението му придава правна значимост и **служи за пораждаване на правните последици, към които то е насочено считано от влизане в сила на решението на съда, утвърждаващо споразумението.**/ В този смисъл Тълкувателно Решение № 3/28.11.2018г. по търк.д. № 3/2015г. на ОСГК на ВКС; Решение № 60222/07.01.2022г. по гр.д. № 279/2021г. на ВКС, IV-то Г.О/. В случая представеното извлечение от съдебно решение на СРС, 90-ти състав не е оспорено, не са оспорени и твърденията на ответника по исковете, че със същото процесният имот е поставен в дял на М.а Ж.. При така проведеното процесуално поведение на страните по делото като съобрази и приетото извлечение от решението от 16.0.2008г., то съдът приема, че неправилно районният съд е приел, че през процесния период ответникът е бил собственик и на имота и като такъв е имал качеството на потребител на ВиК у слуги в имота. Решението по делото на СРС, 90-ти състав е влязло в сила на 16.09.2008г. и от този момент утвърденото с него споразумение, с което процесният имот е поставен в дял на М.а Ж., е проявило вещно-прехвърлителен ефект, подробни съображения за този извод съдът изложи по-горе. Вписването на одобреното споразумение не е конститутивен елемент за сключването му, поради което и не се отразява върху вещно-транслативния му ефект. Неизпълнението на задължението на ответника по исковете да уведоми ищеца за промяната в собствеността не може да обоснове извод, че бившият собственик на имота е потребител на

ВиК услуги в имота и след загубването на правото на собственост върху имота, нито че носи отговорност пред ищеца за заплащането на стойността на потребените в имота ВиК услуги. Обстоятелството, че след края на процесния период ответникът по исковете е намиран на адреса на имота, както и че е променил адреса си заявявайки за постоянен такъв процесния имот е ирелевантно, защото не касае процесния период.

При така установеното съдът приема, че исковете са неоснователни, решението на СРС в обжалваната част, с която е уважил исковете е неправилно и следва да се отмени, като вместо него следва да се постанови друго, с което исковете се отхвърлят.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на делото съдът приема, че разносните по делото следва да се поставят в тежест на въззиваемия-ищец и той следва да бъде осъден да заплати на въззивника-ответник по исковете съдебни разноси за възнаграждение за адвокат в размер от 1000лв. за производство пред СРС; разноси за платената държавна такса за производство пред СГС в размер на 108,47лв. Доказателства за други разноси на ответника по исковете не са ангажирани и такива не му се следват.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 15.12.2021г. по гр.д. № 24003 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, 76-ти състав в частта, с която е признато за установено на основание на чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 и чл. 124 от ГПК вр. с § 1, ал.1 т.2 от ЗРВК вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД че М. А. А., ЕГН ***** с адрес: гр. София, ул. **** дължи на „Софийска вода” АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „****”, „****” № 1, сграда 2А заплащане на сумите, както следва: сумата от **4000лв., ведно със законната лихва от подаване на заявлението- 06.01.2021г., до изплащането й, представляващи стойност на потребени услуги „водоснабдяване” за периода от 03.06.2017г. до 17.09.2020г.; сумата от **1325,37лв.**, представляваща обезщетение за забава на плащането на главницата за периода от **03.06.2017г. до 17.09.2020г.** за които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 579/2021г. по описа на СРС, като М. А. А., ЕГН ***** е осъден да**

заплати на „Софийска вода” АД, ЕИК **** на основание на чл. 78, ал.1 от ГПК сумата **127,25лв.** съдебни разноси и вместо **това постановява:**

ОТХВЪРЛЯ исковете, предявени с искова молба вх.№ 22009091/27.04.2021г. по регистъра на СРС на „Софийска вода” АД, ЕИК **** срещу **М. А. А.**, ЕГН ***** за признаване за установено на основание на чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 203 от Закона за водите вр. с § 1, ал.1 от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителни и канализационни услуги вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД, че **М. А. А.**, ЕГН ***** дължи на „Софийска вода” АД, ЕИК **** заплащане на сумите, както следва: сумата от **4000лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението- 06.01.2021г., до изплащането й, представляващи стойност на потребени „ВиК“ услуги за периода от **03.06.2017г. до 17.09.2020г.** в имот представляващ **апартамент № 8** в гр. София, ул. ****; сумата от **1325,37лв.**, представляваща обезщетение за забава на плащането на главницата за периода от **03.06.2017г. до 17.09.2020г.** за които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 579/2021г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА „Софийска вода” АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „****”, „****” № 1, сграда 2А да заплати на **М. А. А.**, ЕГН ***** с адрес: гр. София, ул. **** на основание **на чл. 78, ал.3 от ГПК** сумата **от общо 1108,47лв.** (хиляда сто и осем лева и 0,47 лева), представляващи разноси за производството пред СРС и СГС.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд в едомесечен срок от съобщаването при условията на чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____